

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010600
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010600.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného K. T., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2020 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/58/2019 zo dňa 27. 01. 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný K. T. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 301/18/6601-27 zo dňa 25. 07. 2019 podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., ktorého skutku sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe,

že dňa 26. 08. 2018 v čase medzi 15.30 hod. až 17.30 hod. v obci R. F., v osade S., pýtal od H. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, D., peniaze, ktoré mu on odmietal dať, pričom mu prehmatával vrecká a následne keď sa H. X. otočil s úmyslom odísť, tak ho zozadu podkopol, načo H. X. spadol na zem a následne mu zo zadného vrecka nohavíc vybral W. koženú peňaženku v hodnote 9,60 € v ktorej sa nachádzala hotovosť v minimálnej výške 250 €, čím spôsobil H. X. celkovú škodu vo výške 259,60 €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie intervenujúci prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil. Uviedol, že okresný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na nekonzistentnosť výpovede poškodeného, ktorý po uskutočnení výsluchu v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní zomrel, taktiež poukázal na skutočnosť, že nebolo zrejmé, aká hotovosť bola poškodenému odcudzená. Súd v závere rozsudku uviedol, že je možné rozhodnúť len na základe dôkazov, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o tom, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a tento spáchal obžalovaný. V tejto súvislosti prokurátor uviedol, že výpovede poškodeného v prípravnom konaní sa síce odlišovali v detailoch, ale popis skutku, tak ako bol uvedený v obžalobe zostal zachovaný a poukázal na závery znaleckého posudku vypracovaného J. T. A., znalkyňou v odbore psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých. Z jej záverov vyplýva, že poškodený je schopný vnímať a reprodukovať prežité udalosti, jeho zmysel pre sociálnu realitu je zachovaný.

U poškodeného neboli potvrdené sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, vedomému klamstvu. Klamstvo u poškodeného nie je možné úplne vylúčiť, avšak pri jeho osobnosti by bolo klamstvo pomerne ľahko zistiteľné. U poškodeného neboli zistené sklony ku konfabulácii. Vierohodnosť výpovedi poškodeného sa javí byť vo svojej podstate zachovaná. Nepresnosti v jeho výpovediach súvisia s limitáciou organických poškodení a pravdepodobne aj vplyvom pozitívneho alkoholu. Prokurátor ďalej uviedol, že výpoveď poškodeného potvrdzuje aj výpoveď jeho sestry

G. R., ktorá potvrdila že jej brat, poškodený, dostával dôchodok vo výške 432,60 eur, ktorú sumu mu nosieva poštárka domov. Následne jej brat peniaze odovzdával. V auguste 2018 však u brata dňa 20.8.2018 z osobných dôvodov nebola a preto jej brat disponoval celým svojím dôchodkom, k samotnému odcudzeniu uviedla, že 26.08.2018 jej brat volal, že mu zobrali dôchodok. Záverom vyslovil názor, že z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že došlo k spáchaniu trestného činu tak ako je uvedený v obžalobe a spáchal ho obžalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/58/2019 zo dňa 27.01.2020 v celom rozsahu a vec vrátil Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obhajca obžalovaného, ktorý uviedol, že odvolanie prokurátora považuje iba za snahu udržať si obžalobu bez akejkoľvek opory vo vykonanom dokazovaní Okresného súdu Banská Bystrica. Zo skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu v obžalobe sa aj naďalej cíti byť nevinný, čo podľa jeho názoru jasne potvrdilo vykonané dokazovanie. Stotožňuje sa s rozsudkom prvostupňového súdu, ktorý považuje za zákonný, spravodlivý a náležité odôvodnený. V podanom odvolaní prokurátor poukazuje na výpoveď svedkyne G. R., avšak cielene vybral len časť výpovede, s ktorej vyplýva len tá skutočnosť, že poškodený dostával dôchodok. V ostatnej časti výpovede táto svedkyňa potvrdzuje oveľa dôležitejšie fakty a to najmä sklon k nadmernému požívaniu návykových látok poškodeného, časté strácanie hotovosti v dôsledku užívania návykových látok a v neposlednom rade fakt, že poškodený do svojho domu často vodil priateľky rómskeho pôvodu a rôznych iných obyvateľov neďalekej rómskej osady, s ktorými pravidelne požíval v nadmernej miere alkohol. V dôsledku dôkaznej núdze na strane obžaloby požiadal odvolací súd, aby zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné a potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením odvolania okresného prokurátora a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zrušil v celom rozsahu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojho vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a vzhľadom k dôkaznej núdzi navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späť vzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd v rámci preskúmvacej činnosti zistil, že na Okresný súd Banská Bystrica bola na obžalovaného K. T. podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 301/18/6601-27 zo dňa 25. 07. 2019, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to vyššie uvedené. Okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z odvolania prokurátora a z jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namieta správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

V súvislosti s odvolaním prokurátora pokiaľ ide o samotný napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený a doručený procesným stranám, tento podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejme, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ prokurátor namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je totiž zrejme, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé svedecké výpovede o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám odvolávateľa, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom, preto si ich osvojil a v ďalšom na ne aj odkazuje.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je zistiteľné, že obžalovaný rigorózne popiera spáchania žalovaného skutku. Svedok R. M. k veci uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný žiadal peniaze od poškodeného. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci jediným priamym dôkazom na usvedčenie obžalovaného boli výpovede svedka poškodeného H. X. z prípravného konania. Tento dôkaz však odvolací súd považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. V tejto súvislosti súd pripomína, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších objektívnych dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybiteľný. V danom prípade si výpovede poškodeného protirečia ohľadne toho, kto bol na mieste skutku. Vo výpovedi dňa 24.10.2018 uvádzal, že na mieste skutku sa nachádzal on, obžalovaný a svedok M., avšak počas konfrontácie medzi ním a svedkom R. M. dňa 18.2.2019 uviedol, že M. nebol svedkom jeho napadnutia. Z uvedeného je zrejme, že samotný poškodený vo svojich výpovediach skutkovú situáciu v podstatných okolnostiach popisoval odlišne, pričom zo strany obžaloby neboli produkované žiadne relevantné dôkazy, ktoré by potvrdzovali verziu poškodeného. Za takýto dôkaz nemožno považovať ani výpoveď svedkyne G. R., sestry poškodeného, na ktorú poukazuje prokurátor, ktorej mal poškodený uviesť, že Rómovia mu zobrali peniaze, podkopli mu nohy a zobrali mu z vrečka peniaze, pričom svedkyňa podstatné skutočnosti k okradnutiu poškodeného neuviedla.

Na základe uvedeného dospel aj odvolací súd k záveru, že po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky dôležité okolnosti žalovaného skutku, teda či sa skutok stal takým spôsobom ako je to uvedené v skutkovej vete žalovaného trestného činu, pričom nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedené v obžalobe. V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla v posudzovanom prípade, súd poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 <. Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Krajský súd dodáva, že okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 285 písm. a) Tr. por., pretože z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto súd prvého stupňa správne obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.